

[Justitsministeren]

gående drøftelser, vi er interesserede i for at skabe den størst mulige tryghed for borgerne, men vel også for at drøfte, om ikke de til grundliggende årsager er årsager, der ligger uden for retsudvalget og uden for retsmekanismerne, og hvor vi måske burde interessere os nok så meget for at undgå volden ved at gøre noget mere for, at potentielle volds-mænd slet ikke forekom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *justitsministeren* af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Hvilke forholdsregler agter ministeren at tage imod den tilsyneladende stigende volds kriminalitet?«

(Spm. nr. 618).

Skriftlig begrundelse.

Befolkningen kan ikke andet end få det indtryk, at volds kriminaliteten synes at blive hyppigere og voldsommere. Dette skaber naturligvis ængstelse, ikke mindst hos særligt udsatte grupper. Det må være en ret for borgerne at kunne leve det daglige liv uden at skulle frygte overfald og ødelæggelse af helbred og ejendom.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Dette spørgsmål skal ses i forlængelse af det, vi lige har debatteret. Når jeg har rejst spørgsmålet, så er det ikke på baggrund af nogle ganske bestemte begivenheder, men på baggrund af den tendens, der synes at være. Når jeg i mit spørgsmål har brugt ordet »tilsyneladende«, er det netop, fordi man får det indtryk gennem dagspresse, TV og radio, at der er en stigende volds kriminalitet. Skulle vi sige, at den virkelig eksisterede, måtte vi have nogle statistikker og en belysning af det.

Dette er med til at skabe en utryghed, som tidligere nævnt, og jeg tror, vi må slå fast, at vi i folketinget, og jeg mener også i regeringen, ikke bare kan nøjes med at lade, som om det ikke er noget problem, når det virkelig er et problem, som vi møder overalt. Jeg føler faktisk, at vi har ladet en hel del mennesker i stikken, som ikke rigtig ved, hvor de skal gå hen med deres problemer. Det er rigtigt, som hr. Poulsgaard siger, at der vitterlig er mennesker, der ikke tør gå ud. Jeg har

ganske konkrete eksempler på, at man må flytte aftenmøder til om eftermiddagen. Taxachauffører kan fortælle os, hvordan de må følge ældre damer næsten helt hjem, fordi de ikke tør gå alene. Det mener jeg er et spørgsmål, som vi er ansvarlige for.

Jeg tror ikke, at vi løser det ved strenge straffe, eller hvad vi nu kan finde på, men ved, at vi prøver på at trænge til bunds i problemet og finde ud af, hvilke muligheder vi har for at skabe større tryghed herhjemme. Jeg tror som hr. Hagen Hagensen, at det har noget med politi at gøre, fordi politiet ikke bare forfølger lovovertrædelser, men også er med til at skabe en tryghed hos befolkningen. Det, at man ved, at det er der, har i sig selv en præventiv virkning.

Jeg håber, at vi kan komme ind på, hvad vi kan gøre, og jeg synes, det var godt, at der også blev sagt noget om, hvad man kan gøre for at undgå, at volden opstår. Men faktum er, at den er her, og derfor er det vores ansvar at finde ud af, hvordan vi løser problemerne.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Der skal ikke herske nogen tvivl om – hvad der da vist heller ikke gør – at jeg ser lige så alvorligt på volds kriminalitet som dagens to spørgere, nu sidst fru Inger Stilling Pedersen. Men det, jeg har ønsket at sige med mit indlæg, er, at jeg ikke tror, det er et spørgsmål om ændring af strafferammer. Jeg tror, at spørgsmålet går langt videre, og derfor er jeg taknemlig for, at fru Inger Stilling Pedersen netop i sin mundtlige begrundelse sagde, at vi må helt ned i dybden af disse problemer.

Fru Inger Stilling Pedersen og jeg havde jo for kort tid siden i forbindelse med besvarelsen af et spørgsmål lejlighed til netop at drøfte problemerne vedrørende voldsmentaliteten. Jeg gav dengang som min sammenfattende vurdering udtryk for, at de retshåndhævende myndigheder, og her tænkte jeg både på politiet, på domstolene og på kriminalforsorgen, behandler disse sager på en hensigtsmæssig måde. Det er fortsat min opfattelse, og der er næppe behov for at gentage, hvad jeg sagde så sent som den 25. januar i år.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gå lidt længere ind på de betragtninger, jeg